

“Torna a començar!”

El convenciment de la teva «mala pasta» —el teu propi coneixement— et donarà la reacció sobrenatural, que farà arrelar més i més en la teva ànima el goig i la pau, davant la humiliació, el menyspreu, la calúmnia... Després del fiat —Senyor, el que Tu vulguis—, el teu raciocini en aquests casos haurà de ser: «només ha dit això? Es veu que no em coneix; altrament no hauria tirat tan curt».

Com que estàs convençut que mereixes més mal tracte, sentiràs gratitud envers aquella persona, i t'alegraràs d'allò que a un altre el faria patir. (Solc, 268)

Contínuament experimentem la nostra ineficàcia personal. Però, de vegades, sembla com si s'ajuntessin totes aquestes coses, com si se'ns manifestessin amb un major relleu, perquè ens adonem de la poqueta cosa que arribem a ser. Què hem de fer?

Expecta Dominum, espera en el Senyor; viu de l'esperança, ens suggereix l'Església, amb amor i amb fe. *Viriliter age*, comporta't baronívolament. Què hi fa que siguem criatures de fang, si tenim l'esperança posada en Déu? I si mai una ànima sofreix una caiguda, un retrocés —cosa que no cal pas que s'esdevingui—, s'hi posa remei, com

se sol fer en la vida ordinària amb la salut del cos, i tornem-hi!

(...) Davant les nostres misèries i els nostres pecats, davant els nostres errors —bé que, per la gràcia divina, siguin de poc pes—, anem a l'oració i diguem al nostre Pare: Senyor, en la meva pobresa, en la meva fragilitat, en aquest fang meu d'atuell trencat, Senyor, poseu-m'hi unes grapes i — amb el meu dolor i amb el vostre perdó— seré més fort i més agraciat que no pas abans! Una oració consoladora, per repetir-la quan s'esmicoli aquest pobre fang nostre. (Amics de Déu, nn. 94-95)